

Начало>Семейноправни въпроси и наследство>Развод и законна раздяла Развод и законна раздяла

Гърция

1 Какви са условията за получаване на развод?

За развода е необходимо съдебно решение, което повече не може да бъде обжалвано (членове 1438 и сл. от Гражданския кодекс (*Αστικός Κώδικας*)).

Делата за развод са два типа:

Развод по взаимно съгласие (*συμφωνητικό διαζύγιο*) — съпрузите дават съгласието си за прекратяване на брака между тях чрез писмено споразумение, което се подписва от тях и от техните адвокати или само от техните адвокати, ако изрично са ги упълномощили да действат от тяхно име. Трябва да са изминали най-малко шест месеца от сключването на брака на двойката. Ако няма ненавършили пълнолетие деца, бракът се прекратява по извънсъдебен път, т.е. сключването на горепосоченото споразумение е достатъчно. Ако обаче има ненавършили пълнолетие деца, посоченото споразумение трябва да бъде придружено от друго писмено споразумение между съпрузите, с което се урежда упражняването на родителските права по отношение на децата и правото на лични отношения с тях. Всички тези споразумения се представят на компетентен едноличен първоинстанционен съд (*Μονομελές Πρωτοδικείο*), който одобрява споразуменията и обявява прекратяването на брака в рамките на охранително производство.

Развод по исков ред (*διαζύγιο κατ' αντιδικία*) — въз основа на посочени основания за разстройството на брака, единият от съпрузите предявява иск за прекратяване на брака пред първоинстанционен едноличен съд по съответното място или и двамата съпрузи предявяват иск поотделно.

2 Какви са основанията за развод?

Основанията за развод по исков ред са следните (член 1439 от Гражданския кодекс):

Налице е разстройство на брачната връзка, причинено от ответника или и от двамата съпрузи, до степен, при която с основание може да се очаква, че продължаването на брачната връзка би било неприемливо за ищеца. Случаите на двубрачие, изневяра, изоставяне на ищеца, посегателство върху живота на ищеца от страна на ответника или упражняването на домашно насилие от ответника върху ищеца, по презумпция се приемат като разстройство на брака, но ответникът може да се опита да ги обори.

Когато съпрузите са били разделени за непрекъснат период от най-малко две години, тогава е налице необорима презумпция за разстройство на брака и развод може да бъде поискан дори ако разстройството е било причинено от ищеца.

Ако единият от съпрузите е обявен за изчезнал и се счита за мъртъв, другият има право да поиска развод.

3 Какви са правните последици от развода за:

3.1 личните отношения между съпрузите (напр. фамилното име)

Когато бракът бъде прекратен с развод, съпрузите повече не са длъжни да живеят заедно и да вземат решения съвместно. Съпрузите, които са приели фамилното име на своя съпруг, обикновено връщат собственото си фамилно име, освен ако не желаят да запазят името на съпруга на основание, че са придобили професионална или артистична репутация с това име. Прекратява се всяка отговорност на съпрузите по изпълнение на техните взаимни задължения. Наличието на предишен брак отпада като пречка за сключването на брак. Сроковете, които временно са спрени по време на брака, когато единият съпруг е подал иск срещу другия, при прекратяване на брака отново започват да текат. С развода не се слага край на връзката по сватовство между кръвни роднини на единия съпруг и кръвни роднини на другия.

3.2 подялбата на имуществото на съпрузите

В случай на развод всеки от съпрузите има право да си върне движимото имущество, което му/й принадлежи или което се приема, че му/й принадлежи, дори когато в действителност е било използвано и от двамата съпрузи или само от другия съпруг, при условие че другият съпруг не опровергава презумпцията. Това важи дори ако въпросната вещ се счита за необходима на другия съпруг. Ако съпруг, в чието владение се намира дадена вещ, откаже да я предаде на собственика ѝ, собственикът може да предяви вещен иск, иск за възстановяване на владение или иск по Закона за задълженията. След прекратяването на брака съпругът, който е собственик на семейното жилище, може да предяви вещен иск или иск по Закона за задълженията срещу съпруга, който използва жилището. Съвместната собственост се прекратява с развода и всеки от съпрузите получава това, на което той/тя има право в съответствие с правилата за съвместната собственост и разпределяне на общото имущество. Когато дадена вещ е придобита от единия от съпрузите по време на брака, тогава другият съпруг има право да предяви иск за дял от нея.

3.3 малолетните и непълнолетните деца на съпрузите

Когато бракът е прекратен с развод, съдът може да постанови упражняването на родителската отговорност по един от следните начини:

- да предостави родителската отговорност или упражняването на родителските права на единия от родителите;
- да предостави родителската отговорност или упражняването на родителските права съвместно на двамата родители;
- да раздели родителската отговорност между двамата родители; или
- да предостави родителската отговорност на трета страна.

И след развода родителите остават задължени да издържат децата, които не са навършили пълнолетие и които нямат собствени доходи от работа или от тяхно собствено имущество или чийто собствен доход не е достатъчен за издръжката им. Това задължение се поделва от родителите или — в случай на спор — съдът взема решението.

3.4 задължението за изплащане на издръжка на другия съпруг?

Когато бракът се прекратява с развод, бившият съпруг, който не може да се издържа самостоятелно от своя собствен доход или имущество, има право да поиска издръжка от другия съпруг:

ако към момента на постановяването на развода възрастта или здравословното състояние на съпруга, който е предявил иска, са такива, че от него /нея не може да се изисква да започне или да продължи да извършва подходяща работа, за да се издържа;

ако съпругът, който е предявил иска, се грижи за ненавършило пълнолетие лице и по този начин не може да извършва подходяща работа;

ако съпругът, който е предявил иска, не може да намери подходяща редовна работа или има нужда от професионално обучение; във всеки от тези случаи правото на издръжка продължава най-много три години, считано от момента на постановяване на развода; или

във всеки друг случай, когато присъждането на издръжка е необходимо по справедливост към момента на постановяване на развода.

Издръжката може да бъде отказана или ограничена по основателни причини, особено ако бракът е бил краткотраен или ако съпругът, който има право на издръжка, носи вината за развода или по своя воля е причинил своята бедност. Правото на издръжка се прекратява, ако правоимащото лице сключи нов брак или съжителства с друго лице. Правото на издръжка не се прекратява, ако съпругът, който е задължен да плаща, почине. То обаче се прекратява, ако лицето, което има право да получава плащане, почине, освен ако правото не се отнася за минал период или има неизплатени вноски към момента на смъртта.

4 Какво на практика означава правният термин „законна раздяла“?

5 Какви са условията за законна раздяла?

6 Какви са правните последици от законната раздяла?

7 Какво означава на практика терминът „унищожаване на брака“?

Унищожаване на брака означава, че брак, който е имал пълно правно действие, поради някаква нередност се унищожава със съдебно решение. По този начин унищоженият брак спира да поражда каквито и да било последствия, с единственото изключение, че всички деца, родени по времето на унищожения брак, продължават да се считат за родени в брак деца. Правилата за унищожаване на всеки оспорим акт се прилагат така също за унищожаването на оспорим или нищожен брак (членове 1372 и сл. от Гражданския кодекс).

8 Какви са условията за унищожаване на брака?

Бракът може да бъде унищожен на основание на неспазването на някое от предписаните изисквания за сключване на брак или на наличието на дадено безусловно препятствие за встъпването в законен брак, или защото бракът е оспорим поради допускане на грешка или принуда. Счита се, че дадено предписано изискване не е изпълнено, ако декларирането на съгласие не е направено лично от двойката, ако е зависело от условия или от някакъв срок; ако съпрузите не са навършили пълнолетие или бракът не е бил разрешен от съда; ако някой от тях има назначен от съда настойник, който не е съгласен с брака и не е получено разрешение от съда; или ако някой от тях към момента на сключването на брака не е наясно какво прави или не може да разсъждава поради психично заболяване. Безусловно препятствие за встъпването в законен брак е налице, ако съпрузите са кръвни роднини по пряка възходяща или низходяща линия без ограничение на степента или по сребрена линия до четвърта степен; ако са роднини по сватовство по пряка възходяща или низходяща линия без ограничение на степента или по сребрена линия до трета степен; или в случай на двубрачие или осиновяване.

След сключването на брака неговата нищожност може да се отмени, ако съпрузите са съгласни с брака изцяло и свободно; ако ненавършили пълнолетие лица, които не са получили разрешение, впоследствие получат разрешение от съда; ако ненавършило пълнолетие лице, което не е получило разрешение, навърши 18 години и потвърди брака; ако съпругът, който няма право да сключи брак, впоследствие придобие право и потвърди брака; ако бракът бъде потвърден от настойника, от съда или от съпруга, който не е имал право да сключи брак, но впоследствие придобие право; или ако лицето, което е действало погрешка или по принуда, потвърди брака, след като грешката е премахната или принудата е преустановена. Брак не съществува, ако съгласието за встъпване в брак не е декларирано пред кмет и свидетели в случай на граждански брак или — в случай на църковен брак — ако бракът не е сключен пред свещеник на източноправославната църква или пред свещеник на друго изповедание или вяра, известни в Гърция. В такъв случай бракът не поражда правни последици и всяко лице, което има законен интерес от това, може да предяви иск за обявяването му за несъществуващ.

9 Какви са правните последици от унищожаването на брака?

По принцип последиците от брака се обезсилват със задна дата. Това важи за всички лични, семейни и имуществени отношения между съпрузите. По този начин нищожността на брака отменя правото на съпрузите да се наследяват взаимно по закон, като това важи от самото начало. Обезсилват се също така всички правни сделки между съпрузите и трети страни, сключени в качеството им на семейна двойка, независимо дали на база на нуждите за техния съвместен живот като съпруг и съпруга или с оглед на управлението на имуществото на другия съпруг, което обаче зависи от добросъвестността на третите страни, които са сключили сделка с двойката. Ако към момента на сключването на брака съпрузите или някой от тях не е знаел за нищожността на брака, нищожността има последствия за въпросния съпруг само за в бъдеще. Съпруг, който към момента на сключването на брака не е знаел за нищожността, има право на издръжка от другия съпруг, ако другият съпруг е знаел за нищожността от самото начало, и от наследниците на другия съпруг, ако другият съпруг почине преди унищожаването на брака, което подлежи на същите правила, които уреждат развода и се прилагат по аналогия. Същото право на издръжка има и съпруг, който е бил принуден да сключи брак чрез заплахи или в противоречие със закона или с приетите морални ценности, ако бракът е унищожен или завърши със смъртта на другия съпруг (член 1383 от Гражданския кодекс).

10 Съществуват ли алтернативни извънсъдебни способи за решаване на въпросите, свързани с развода, без да се стига до съд?

Не.

11 Къде се подава заявление (иск/искане) за развод/законна раздяла/унищожаване на брака? Какви формалности трябва да бъдат спазени и какви документи трябва да бъдат приложени към заявлението?

Първоинстанционният едноличен съд (член 17, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*)) е компетентен да прекратява бракове с развод поради разстройство, причинено от един или от двамата съпрузи, или на основание, че единият от съпрузите е обявен за изчезнал и се счита за мъртъв; да унищожава нищожни или оспорими бракове; да обявява несъществуването на брак; както и по време на брака да се произнася по отношенията между съпрузите, произтичащи от брака. Прилага се установената съдебна процедура за брачни спорове, която беше изменена със Закон 4055/2012.

При развод по взаимно съгласие компетентният съд също е първоинстанционният едноличен съд, но в този случай се прилага процедурата за охранителни производства. Компетентен е съдът по мястото на последното съвместно местожителство на съпрузите (член 39 от Гражданския процесуален кодекс); или мястото на тяхното обичайно местожителство, ако някой от тях все още живее там; или мястото на обичайно местожителство на ответника (член 22 от Кодекса); или, в случай на съвместна молба, мястото на обичайно местожителство на единия съпруг; или мястото на обичайно местожителство на ищеца, ако той или тя е живял/а там в продължение на най-малко една година непосредствено преди подаването на молбата или в продължение на шест месеца, ако той или тя е гръцки гражданин или и двамата съпрузи са с гръцко гражданство. Всеки насрещен иск се разглежда от същия съд. Исковете за издръжка могат да бъдат присъединени към искове за развод, унищожаване или признаване на несъществуването на брака, като тогава те се разглеждат заедно с тях от компетентния първоинстанционен едноличен съд по процедурата за брачните дела и при спазване на наложените от тази процедура ограничения. Накрая, искове за определяне на родителската отговорност и за определяне на режима на лични отношения също може да бъдат присъединени към молбата и разгледани от първоинстанционен едноличен полицейски съд в съответствие със специалната процедура, определена в членове 681B и сл. от Кодекса.

Молбата се подава в деловодството на съда. Секретарят определя дата за изслушването и вписва въпросната дата в преписите на молбата.

Адвокатът на ищеца възлага на съдебния изпълнител да връчи препис с датата на изслушването и призовка за явяване на датата и мястото, определени от съда. Съдебният изпълнител връчва на ответника препис на молбата. Съдебният изпълнител трябва да връчи преписа на молбата в срок до 60 дни, ако ответникът е с постоянно местожителство или местопребиваване в Гърция, и в срок до 90 дни, ако ответникът е с постоянно местожителство или местопребиваване в чужбина или ако адресът на ответника не е известен. Ако се налага връчване в чужбина на лице, чийто

адрес е известен, разпоредбите, които се прилагат по аналогия с разпоредбите за връчване на молбата за образуване на производство, са предвидените в регламентите на ЕС и по-специално в Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела или в Хагската конвенция от 15 ноември 1965 г., когато е приложимо, или правилата, определени в двустранни или многостранни договори.

Материалното право, приложимо по отношение на личните имуществени отношения между съпрузите, развода и законната раздяла (членове 14, 15 и 16 от Гражданския кодекс), е следното по ред на приоритетност:

правото на държавата на тяхното последно общо гражданство по време на брака, при условие че поне един от тях все още е с такова гражданство; правото по тяхното последно съвместно обичайно местожителство по време на брака; или правото, с което имат най-силни връзки.

Отношенията между родителите и детето (членове 18 и 19 от Гражданския кодекс) са уредени от следното по ред на приоритетност:

а) правото на тяхното последно съвместно гражданство;

б) правото на тяхното последно съвместно обичайно местожителство; или

в) правото на държавата, на която е гражданин детето; ако детето има и гръцко, и чуждестранно гражданство, тогава се прилага гръцкото право, а ако детето има повече от едно чуждестранно гражданство, тогава се прилага правото на държавата, с която детето има най-силни връзки.

В съответствие с принципа *lex fori* приложимото процесуално право е гръцкото процесуално право, но предимство пред него има правото на Европейската общност и други международни договори в съответствие с член 28 от Конституцията. Адвокатите, които представляват страните, трябва да получат специални пълномощия да действат от името на страната или трябва да се явяват в съда заедно с представляваната от тях страна. Удостоверението за брак, удостоверението за семейно положение и други документни доказателства трябва да бъдат представени в съда по времето на получаването на доказателствата. Свидетелите се разпитват и показанията се представят в открито заседание на съда. В случай на развод по взаимно съгласие, страните трябва да декларират, че желаят прекратяването на брака си с писмено изявление, подписано от тях, от упълномощените от тях адвокати или от всички. Трябва да бъде представено и споразумение относно договореностите за упражняване на родителските права по отношение на техните деца и режима на лични отношения с тях. Съдът одобрява споразумението и обявява прекратяването на брака. Изявленията на страните се оценяват по усмотрение на съда. Съдът не изслушва страните под клетва и не сменя свидетелски показания от децата на страните, но свидетелите и вещите лица трябва да дадат показания под клетва. Съдът, който разглежда дело за развод, прави опит да помири страните. Фактът, че ответникът не се явява, не засяга постановяването на решение по делото. Ако една от страните почине, докато съдебното решение все още може да бъде обжалвано, правният спор отпада. В случай на иск за унищожаване на брак, който може да бъде предявен също така от прокурора, прокурорът ще трябва да представи своите основания. Ако дадена страна почине, делото се спира и може да бъде възобновено от наследниците на въпросната страна. Ако прокурорът заведе иск за унищожаване на брак или за признаване на несъществуването на брак, въпросният иск е насочен срещу двете страни, а ако някоя от тях е починала, той е насочен срещу наследниците на въпросната страна.

12 Може ли да бъде получена правна помощ за покриване на разходите по производството?

Да, при определени условия. По-специално правна помощ е на разположение, ако се докаже, че дадена страна не може да си позволи заплащане на разходите по делото без да прибегне до средствата, които са необходими за издръжката на тази страна и неговото или нейното семейство, при условие че искът не е определен за явно неоснователен или нецелесъобразен. Молбите трябва да се подават до съдията, който предстои да разгледа делото или пред който е предявен искът. В случай на първоинстанционен съд в многочленен състав, молбата се подава до председателя на съда, а по въпроси, които не са свързани със съдебен процес, молбата се отправя до районния граждански съд (*ειρηνοδίκηio*) по местожителство на ищеца (членове 194 и сл. от Гражданския процесуален кодекс).

Молбата трябва да съдържа резюме на същността на делото, доказателствата, които ще бъдат представени на процеса, и доказателствата за потвърждение, че условията за правна помощ са изпълнени. Трябва да бъдат приложени също редица потвърждаващи документи: удостоверение, издадено (безплатно) от кмета или председателя на селския съвет по постоянното местожителство или дългосрочно пребиваване на ищеца, в което се посочва професионалното, финансовото и семейното състояние на ищеца; удостоверение, издадено (безплатно) от данъчния инспектор по постоянното местожителство или дългосрочно пребиваване на ищеца, в което се посочва, че през последните три години ищецът е подавал декларация за данък върху доходите или декларация за някакъв друг пряк данък и че след проверка декларацията е била одобрена.

Съдът, който взема решение по отношение на молбата, може да призове ответника безплатно. Присъствието на адвокати не е задължително. Ако съдът установи, че е правдоподобно посочените по-горе условия да са удовлетворени, той предоставя право да се ползва правна помощ. Това трябва да се прави за всяко дело поотделно и важи за съответното дело по време на всички етапи на обжалване, като обхваща също така изпълнението на окончателното съдебно решение. Страна, чието право на правна помощ е било признато по този начин, временно се освобождава от задължението за плащане на съдебни разноски и разходи, свързани с делото като цяло, т.е. такси на нотариуси и съдебни изпълнители, разходи за свидетели и хонорари на вещите лица, адвокатите и всички други представители, както и от задължението да предостави гаранция за споменатите разходи. Временно освобождаване може да бъде предоставено така също само за част от разходите.

Правната помощ не засяга задължението за плащането на разходи, определени за насрещната страна. По молба на ищеца, съдът може, било то с решението за правна помощ или след това, да назначи адвокат, нотариус или съдебен изпълнител, който да съдейства на лицето, ползващо се с помощта. Те са задължени да приемат указанията, а самото решение служи като упълномощаване за действие.

Правната помощ се прекратява в случай на смърт на правоимащото лице, но определени действия, които не могат да бъдат отменени, може да бъдат извършени впоследствие според дадените преди това указания. Освен това правната помощ може да бъде оттеглена или ограничена служебно от съда или по предложение на прокурора, ако се установи, че условията за предоставянето ѝ изобщо не са били изпълнени, или че повече не са приложими или са променени. Плащането на разходите се регламентира с членове 190—193 от Гражданския процесуален кодекс. Следователно, ако в съдебното решение бъдат постановени разходи срещу насрещната страна на лицето, което се ползва с правната помощ, гербовият налог, таксите за подлежащ на изпълнение препис и други се събират в съответствие със Закона за събиране на публични приходи, а разходите, дължими на лицето, което се ползва с правната помощ, неговите или нейните адвокати или други процесуални представители или длъжностни лица на съда, се присъждат на съответните лица и се събират според изпълнителните процедури. По същия начин разходите, които са присъдени срещу лицето, което се ползва с правната помощ, се събират веднага щом отпаднат условията за предоставяне на правна помощ и това бъде потвърдено. Ако страните получат правна помощ въз основа на неверни декларации или информация, съдията, който взема решението за спиране на правната помощ, налага финансова санкция в размер 100—200 EUR, която постъпва в Застрахователния фонд на юристите. Това не прекратява тяхното задължение за плащане на сумите, от които са били освободени, нито предотвратява наказателното преследване.

13 Възможно ли е да се обжалва решение за развод/законна раздяла/унищожаване на брака?

Да. Страната, която претърпи неуспех, може да обжалва съдебното решение за развод или унищожаване на нищожен или оспорим брак или за признаване на несъществуването на брак пред компетентния апелативен съд (*Εφετείο*) на даденото място в срок до тридесет дни, считано от датата на връчване на съдебното решение, ако той или тя е с постоянно местожителство или обичайно местопребиваване в Гърция, или в срок до шестдесет дни, ако той или тя е с постоянно местожителство или обичайно местопребиваване в чужбина или ако неговото или нейното местопребиваване не е известно, а ако съдебното решение не е връчено — в срок до три години след публикуването му. Ако страна, която има право на обжалване, почине, срокът за обжалване започва да тече от датата, на която съдебното решение е връчено на неговите или нейни универсални наследници или заветници.

14 Какво следва да се направи, за да се признае в държавата членка решение за развод/законна раздяла/унищожаване на брака, което е издадено от съд в друга държава членка?

С Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, който понастоящем е в сила, се установява принципа, че решенията, взети в една държава — членка на ЕС, трябва да се признават в останалите държави членки без изискване за специални процесуални действия. Всеки, който желае дадено решение за развод, законна раздяла или унищожаване на брака да бъде признато в Гърция, трябва да се обърне към първоинстанционен едноличен съд или по мястото на обичайното местожителство на лицето, срещу което следва да бъде изпълнено съдебното решение, или по мястото на изпълнение. Определя се дата за изслушване и след това на другата страна трябва да бъде връчен препис от молбата, заедно с документа за определяне на дата и призовка да се яви на изслушването. Съдът не може да разглежда компетентността на съда, който е постановил съдебното решение. Той преценява дали признаването на решението би било в противоречие с неговата собствена публична политика; дали документът за образуване на производството е бил връчен на неизправната страна достатъчно навреме, за да се даде възможност на ответника да се защити или, в противен случай, дали ответникът е приел съдебното решение безусловно; и дали съдебното решение не е в противоречие с предишно съдебно решение, постановено в рамките на дело между същите страни в държавата членка, в която се иска признаване, или в друга държава членка или в държава извън ЕС, ако съдебното решение изпълнява условията, необходими за неговото признаване в държавата членка, в която се иска признаването. Ако съдът е удовлетворен, той признава съдебното решение.

15 Към кой съд следва да се обърне, за да се противопоставя на признаването на решение за развод/законна раздяла/унищожаване на брака, издадено от съд в друга държава членка? Каква е процедурата в такива случаи?

За противопоставяне срещу гръцко решение за признаване на съдебно решение, постановено от съд в друга държава — членка на ЕС, компетентен е апелативният съд, който разглежда жалби срещу решения на съответния по-нисш съд. Срокът за обжалване е един месец, считано от датата на връчване на решението, освен когато страната, срещу която се иска признаване, е с обичайно местопребиваване в държава членка, различна от тази, в която е издадена декларацията за изпълнение, като в такъв случай срокът за обжалване е два месеца, считано от датата на връчване на решението. Този срок не може да се удължава по причина на разстоянието. Ако страната, срещу която се иска признаване, не се яви, съдът трябва да спре делото, за да се установи дали въпросната страна е била надлежно призована в указаните срокове или дали за тази цел са били предприети всички възможни стъпки. Решението на апелативния съд може да се обжалва на правни основания пред Върховния съд (*Αρείος Πάγος*).

16 Кой е приложимият закон при бракоразводни дела, когато съпрузите не живеят в държавата членка на съда, който разглежда делото, или са граждани на различни държави?

Материалното право, приложимо към разводите, е следното по ред на приоритетност:

правото на държавата по последното общо гражданство на страните, при условие, че една от тях все още е с такова гражданство;

правото на държавата по последното общо обичайно местожителство на страните по време на брака; или

правото, с което имат най-силна връзка.

В съответствие с принципа *lex fori* приложимото процесуално право е гръцкото процесуално право, но предимство пред него има правото на Европейската общност в съответствие с член 28 от Конституцията на Гърция.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.

Ще се радваме да получим вашите [коментари](#) относно полезността на предоставената информация.

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 16/12/2020

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.